

O ČAŇMI

materiálu, ktorý treba zaniest do laboratória. Akosi však zabudla povedať, kam to treba zaniest a zmizla skôr, ako som sa to stihol opýtať. Prezriem teda skúmavky a niektoré som si hneď zaradil. Tie odnesiem kam treba, ale u ostatných som si nebol istý. Odchytil som si teda na chodbe jednu postaršiu sestričku a spýtal sa. A tá milá duša mi poradila a povedala, čo kam zaniest. Dokončím teda rozvoz a pripadám si trochu ako pošťár. Súčasne zoberiem výsledky zo schránok a vrátim sa na oddelenie. Tam už stojí nasrdená profesorka a pýta sa, kde som bol. Som trochu prekvapený, lebo stála vedľa mňa, keď som dostal ten kufrik. Ešte stále ho držím v rukách, tak ho zdvihnem vyššie a ukážem jej ho. Čosi zafrflala a ponáhľala sa do vyšetrovne. Myknem plec

a odložím kufrik. Niekedy tej dáme nerozumiem. Pacienti sú už po raňajkách a onedlho bude vizita. Idem so spolužiačkou pomôcť doktorke, ktorá vyberala pacientovi z hrude kanylu. Hneď po vstupe sme však narazili na klub nudistov, na veľké zhrozenie nás oboch. Potom sme však zbadali, že sú pacienti len hore bez, pripravili sa totiž na vizitu. Radšej sme tých „stripárov“ viac nerozoberali a venovali sa práci. Pomohli sme doktorke a potom sme všetko odpratali. Potom sme sa len tak ponevierali po chodbe, lebo nebolo čo robiť. Našťastie. Profesorka niekam zdúchla. Popýtali sme sa sestričiek či nepotrebujú pomoc. Poprosili ma, aby som vydezinfikoval nejaké pomôcky. Dal som sa do práce a spolužiačka zatiaľ obehla izby. Vtedy sa vrátila profesorka. Ja som

už končil, ale neponáhľal som sa. Aj tak mala onedlho začať prestávka. Profesorka povedala, že ešte urobíme jeden výkon a môžeme ísť do šatne. Spolužiačka išla robiť bandáž a ja som pichol ďalšiu injekciu. Profesorka bola so mnou, lebo s pacientom sa očividne poznala. Usudzujem podľa ich rozhovoru. Pichol som a ona povedala, že môžem ísť. Tak som teda išiel. Onedlho prišla spolužiačka so zaujímavou informáciou. Profesorka jej vraj povedala: „No povedala som mu, že môže ísť na prestávku a on odišiel.“ Celá šatňa vybuchla do smiechu. Ja tiež, ale musel som sa zamýšľať nad jej myšlienkovými pochodmi. Dúfam, že to myslela zo srandy. Radšej som to neskúmal do hĺbky. Potom bol na oddelení celkom pokoj, venovali sme sa len rutinným záležitostiam, hoci je pravda, že tie sestričky na nás hádzali všetku prácu, kým ony popíjali kávičku. Nadreli sme sa ako kone. Našťastie však čas ubehol rýchlo a išli sme preč. V šatni je to však strašné, lebo sa všetci veľmi ponáhľajú. Fajčiari už chytajú abstinčný záchvat a ostatní sú jednoducho uponáhľaní, aby sa dostali von pokojnejšie. Už by sme aj chceli ísť domov, no ako naschvál máme tak rozvrh, že máme po praxi ešte hodinu v škole. Aspoň že máme dost času na obed. Potom je však to vyučovanie, a asi nemusím hovoriť, že vždy skoro všetci na hodine spia. Doslova. Je to celkom vtipný pohľad. No a asi takto vyzerá náš deň na praxi. Nič moc, ja viem, ale aspoň že to nie je stále také jednotvárne. Všetličo sa tam môže stať a kto vie, čo bude nabudúce.

RUDO

ŠTUDENIA